

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของ
บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

นายเฉลิมพล จันทร์ทอง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการเงิน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อ เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
ชื่อผู้ศึกษา	นายเฉลิมพล จันทร์ทอง
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การเงิน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สุกัญญา ภูสุวรรณรัตน์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) โดยมีปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงิน M2 (M) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเก็บรวบรวมตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 รวมระยะเวลาทั้งหมด 91 เดือน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ได้แก่ ความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ และปริมาณเงิน M2 (M) ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก ท่านอาจารย์สุกัญญา ภูสุวรรณ์รัตน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า ท่านได้ให้ความกรุณา แนะนำ ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ตลอดจนเสียสละเวลาตรวจตราและแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ของเนื้อหา เพื่อเสริมสร้างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่องนี้ให้สมบูรณ์มากที่สุด ข้าพเจ้าจึงกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ และครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ CEO MBA รุ่น 6 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยทุกคนที่เป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

ท้ายสุดนี้ข้าพเจ้าขอมอบส่วนดี และประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้ แต่ผู้มิพระคุณทุกท่าน หากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขออภัยไว้เพียงผู้เดียว และขออภัยอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา	3
ขอบเขตการศึกษา	3
คำนิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎี	5
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิต ประวัติความเป็นมาและลักษณะ การดำเนินธุรกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด	23
ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3. วิธีการดำเนินการศึกษา	28
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	28
ตัวแปรในการศึกษา	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
การนำเสนอข้อมูล	33
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
5. สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
สรุปผลการศึกษา	40
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้	44
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	47
ก. ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	48
ข. การประมวลผลจากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประวัติผู้ศึกษา	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. สมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ต่อเบี่ยงแปรผันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)	30
2. แหล่งที่มาของข้อมูล	31
3. ข้อมูลตัวแปรเบื้องต้น	35
4. ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Correlation Matrix)	36
5. สรุปค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)	41

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. จำนวนเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ	2
2. จำนวนเงินลงทุน	21
3. จำนวนเงินสำรองประกันภัย	22
4. จำนวนเบี้ยประกันภัยรวม	22
5. ความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์มีผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันชีวิตเพียง 3% เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร และในปัจจุบันประเทศสิงคโปร์มีผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันชีวิตมากถึง 220% ประเทศมาเลเซียมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันชีวิต 60% ในขณะที่ประเทศไทยมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันชีวิต 22% จะเห็นได้ว่า ประเทศที่มีผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันชีวิตมากย่อมแสดงว่าประเทศนั้นจะเป็นประเทศที่พัฒนาได้เร็ว เพราะรัฐบาลไม่ต้องรับภาระค่ารักษาพยาบาล และไม่ต้องดูแลประชาชนยามเกษียณ เพราะประกันชีวิต ช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้ถือกรรมสิทธิ์ ช่วยลดภาระแก่รัฐบาล ทำให้รัฐบาลสามารถนำเงินดังกล่าวไปพัฒนาประเทศ ช่วยผลักดัน GDP ของประเทศให้เติบโตขึ้นได้ รัฐบาลตระหนักถึงคุณค่าของการประกันชีวิตด้วยการสนับสนุนให้ทำประกันชีวิต โดยการให้ผู้เอาประกันนำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนภาษีได้ จากเดิมที่สามารถลดหย่อนได้ 10,000 บาท เพิ่มเป็น 50,000 บาท ในปีพ.ศ. 2445 และเพิ่มเป็น 100,000 บาท ในปีพ.ศ. 2551 และเพิ่มเป็น 300,000 บาท ในปีพ.ศ. 2553 จะเห็นได้ว่า การประกันชีวิตมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ความเคลื่อนไหวของธุรกิจประกันชีวิตย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติ

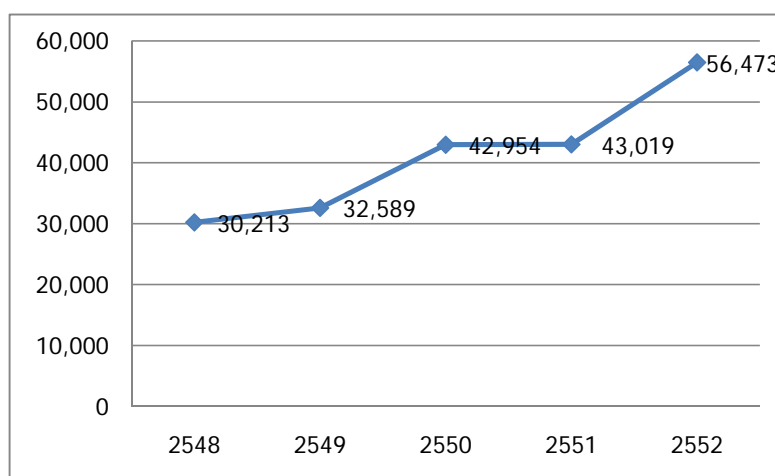
บทบาทของธุรกิจประกันชีวิตอีกอย่างหนึ่งคือ ผลตอบแทนคาดหวังจากการลงทุน คือ ทำให้เกิดรายได้ประจำ ซึ่งรูปแบบการลงทุนจะมีหลายประเภทด้วยกันเช่น การฝากเงินกับธนาคาร (ดอกเบี้ย) การฝากเงินกับสถาบันการเงิน (ดอกเบี้ย) การซื้อพันธบัตร (ดอกเบี้ย) การซื้อสลากออมสิน (ถูกรางวัล) การซื้อกรรมสิทธิ์ประกันชีวิต (เงินปันผล) การซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (เงินปันผล) การซื้อหน่วยลงทุนจากกองทุนรวม (เงินปันผล) การนำเงินออมมาแปรสภาพเป็นเงินลงทุนเพื่อให้เกิดผลตอบแทนตามความคาดหวัง เนื่องจากอัตราผลตอบแทนที่ได้จากธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ธุรกิจประกันชีวิตจะมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยที่สูงกว่า ดังนั้นผู้ออมเงินก็อาจจะหันไปลงทุนในธุรกิจประกันชีวิตที่มีความน่าเชื่อถือและมีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าสถาบันการเงิน การออมผ่านกรรมสิทธิ์ประกันชีวิตเป็น

วิธีการออมที่ได้ผลดีที่สุด เพราะเป็นการออมอย่างมีระบบ ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการออมตามเป้าหมาย สร้างหลักประกันชีวิตและความมั่นคงทางด้านการเงินเพื่อให้มีเงินไว้ใช้ในวัยชรา เพื่อไว้ใช้ทางด้านการศึกษาและความก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อไว้เป็นมรดกให้ลูกหลานและสังคม และเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพในอนาคต การออมผ่านกรมธรรม์ประกันชีวิตทำให้เกิดการสะสมเงินทุนหรือเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจ เกิดเสถียรภาพแก่ระบบเศรษฐกิจเมื่อมีการลงทุนจากการออม เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจากการดึงเงินออมมาเพิ่มการหมุนเวียนของการลงทุน

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งเดียวที่บริหารงานโดยคณะกรรมการ และคณะกรรมการคนไทย และในฐานะที่เป็นบริษัทประกันชีวิตอันดับ 1 ของคนไทย จึงมีความสนใจที่อยากศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 1 แสดงจำนวนเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

ที่มา : สมาคมประกันชีวิตไทย

จากภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าเบี้ยประกันภัยรับสุทธิของธุรกิจประกันชีวิตจะมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แม้เศรษฐกิจจะอยู่ในช่วงสภาวะขยายตัวหรือหดตัว แต่จะเพิ่มมากหรือน้อย

นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจหลายปัจจัย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

สมมติฐานของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้มีสมมติฐานว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงิน M2 (M) และดัชนีดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) อย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้จะใช้ข้อมูลปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด จากข้อมูลอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ดัชนีราคาผู้บริโภค ปริมาณเงิน M2 และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 รวมระยะเวลา 91 เดือน

คำนิยามศัพท์

เบี้ยประกันภัยรับ (Premium) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัย จ่ายให้กับบริษัท เพื่อซื้อความคุ้มครองที่จะได้รับจากการประกันชีวิต

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (Fix deposit rate) หมายถึง ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อปีที่ได้รับจากการฝากเงินในธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (Business Sentiment Index) เป็นเครื่องมือหนึ่งในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าทางเศรษฐกิจ ทำให้สามารถประเมินสถานการณ์ว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาขึ้นหรือขาลง บ่งบอกความมั่นใจในการดำเนินกิจการ การลงทุน การบริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) หมายถึง ตัวเลขทางสถิติที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการที่ครอบคลุม หรือผู้บริโภคซื้อหามาบริโภคเป็นประจำ ในปัจจุบันเปรียบเทียบกับราคาในปีที่กำหนดไว้เป็นปีฐาน

ปริมาณเงินM2 หมายถึง ปริมาณเงินที่หมุนในมือประชาชน ประกอบด้วย ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ เงินฝากเผื่อเรียก เงินฝากประจำ และเงินฝากออมทรัพย์

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) เป็นดัชนีราคาหุ้นที่คำนวณโดยการถ่วงเฉลี่ยราคาหุ้นสามัญแบบถ่วงน้ำหนักด้วยจำนวนหุ้นจดทะเบียน โดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{SET Index} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันปัจจุบัน} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันฐาน}}$$

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการประกอบธุรกิจในสภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ที่จะทำให้องค์กรมีความได้เปรียบในการแข่งขัน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ในปี พ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2553 โดยแบ่งรายละเอียดของส่วนต่างๆ ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิต ประวัติความเป็นมาและลักษณะการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎี

ในการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ควรมีความรู้พื้นฐานเพื่อนำมาประกอบการสร้างเครื่องมือ รวมทั้งสนับสนุนผลการศึกษา โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันชีวิต (ธีร์รุฑูมิต ดำรงเรืองทรัพย์, 2550)

การประกันชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการให้ความคุ้มครองทางการเงินและความมั่นใจในการดำรงชีวิตแก่ตนเองและครอบครัวที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ทุพพลภาพ หรือจากการสูญเสียชีวิตของผู้มีรายได้หรือหัวหน้าครอบครัวก่อนเวลาอันควร นอกจากนี้ การประกันชีวิตยังช่วยในการส่งเสริมและฝึกนิสัยบุคคลให้รู้จักการออมทรัพย์ และถือเป็นการลงทุนชนิดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนส่งเสริมสร้างการวางแผนการเงินหากได้เลือกการทำประกันที่ถูกต้อง

โดยทั่วไปการประกันภัยเป็นการป้องกันการสูญเสียทรัพย์สินที่หามาได้ด้วยความยากลำบาก และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ เมื่อมีการเสียชีวิตของหัวหน้าครอบครัวก่อนเวลาอันควร การประกันชีวิตก็เข้ามารับผิดชอบทดแทนในส่วนของรายได้ที่หยุดชะงักลง การประกันชีวิตไม่เพียงแต่ป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้นมาก่อนหน้าการเสียชีวิตของหัวหน้าครอบครัว แต่ยังช่วยให้ความมั่นใจสำหรับเป้าหมายทางการเงินที่ยังไม่สำเร็จสมบูรณ์ให้บรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมาย และยังให้ประโยชน์ทางด้านภาษีและการลงทุนอีกด้วย

แนวคิดสถาบันการเงิน (ประโชค ชุมพล, 2532)

สถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันที่ทำธุรกิจในรูปแบบของการกู้ยืมและให้กู้ยืม หรือเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ให้กู้และผู้ขอกู้ โดยอาศัยเครื่องมือหรือตราสารทางการเงินและรับภาระการเสี่ยงจากการให้กู้ยืมแทน ส่วนรายได้จากสถาบันการเงินมาจากความแตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับจากผู้ขอกู้ และอัตราดอกเบี้ยซึ่งต้องจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้

สถาบันการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. สถาบันการเงินในระบบ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในแต่ละประเภท
2. สถาบันการเงินนอกระบบ เป็นสถาบันการเงินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงาน เช่น การกู้ยืมกันโดยตรง การเล่นแชร์ สินเชื่อทางการค้า การซื้อขายลดเช็ค เป็นต้น สถาบันการเงินนอกระบบมีลักษณะที่แตกต่างกันไปหลายรูปแบบและยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในทางข้อเท็จจริงแล้วอาจไม่เรียกว่าเป็นสถาบันการเงินก็ได้ เพราะกฎหมายมิได้รับรอง

ประเภทของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามอายุของหลักทรัพย์ที่สถาบันการเงินนั้นได้ออกหรือทำการซื้อขาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 สถาบันการเงินในตลาดเงิน เป็นสถาบันการเงินที่ออกหลักทรัพย์และซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมเงินในระยะสั้น ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และบริษัทเงินทุนบาง

บริษัทที่ออกตั๋วสัญญาใช้เงินอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี หรือบริษัทเงินทุนบางบริษัทที่รับซื้อลดตราสารพาณิชย์หรือตราสารทางการเงินอื่นๆ ที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี เช่น ตราสารพาณิชย์และตราสารของบริษัทเงินทุน การกู้เงินโดยการเบิกบัญชี บัตรเงินฝาก และตัวเงินคลัง

1.2 สถาบันการเงินในตลาดหุ้น เป็นสถาบันที่ออกหลักทรัพย์และการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอายุกำหนดมากกว่า 1 ปี ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมในระยะยาว โดยใช้เครื่องมือทางการเงินต่างๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงินที่มีอายุครบกำหนดเกิน 1 ปี เป็นต้น

2. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามหน้าที่และลักษณะการดำเนินกิจกรรมหลักของสถาบันการเงินภายใต้กรอบของกฎหมาย แบ่งเป็น 4 ประเภท

2.1 สถาบันการเงินเกี่ยวกับการรับฝากเงิน เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่หลักในการระดมทุนส่วนใหญ่ โดยวิธีการรับฝากเงินจากประชาชนประเภทต่างๆ เช่น เงินฝากเผื่อเรียก เงินฝากสะสมทรัพย์ และเงินฝากประจำ เงินทุนที่ระดมได้อาจจะนำไปใช้ลงทุนหรือให้กู้ยืมไปขอบเขตที่กฎหมายกำหนดให้หรืออาจจะเป็นการให้กู้เพื่อการลงทุนในธุรกิจ ให้กู้เพื่อการบริโภคเพื่อการเคหะ หรืออาจนำไปลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

2.2 สถาบันการเงินที่มีสัญญาผูกพันกับแหล่งเงินทุน เป็นสถาบันที่สร้างเครื่องมือทางเครดิตที่มีลักษณะเป็นสัญญาผูกพันกับเจ้าของเงินทุนหรือผู้ออม เช่น บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันภัยอื่นๆ กองทุนบำนาญ กองทุนสะสม เงินทุนที่ระดมได้จะนำไปให้กู้หรือนำไปลงทุนในโครงการต่างๆ ที่มีระยะเวลายาวเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงขึ้น

2.3 สถาบันการเงินที่ระดมทุนโดยการออกเครื่องมือทางการเงิน เช่น การออกหุ้นกู้ตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือตราสารที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้นำเงินมาซื้อเครื่องมือดังกล่าวเพื่อการออมทรัพย์ ได้แก่ บริษัทเงินทุนต่างๆ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ กองทุนรวม โดยสถาบันการเงินเหล่านี้จะนำเงินไปให้กู้ยืมเพื่อการบริโภค การผลิต และนำไปลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

2.4 สถาบันการเงินที่มีหน้าที่หลักในการให้กู้ เป็นสถาบันที่ให้กู้ยืมโดยใช้เงินทุนส่วนใหญ่มาจากการเงินทุนของเจ้าของ จากการขายหุ้น และจากการกู้ยืมทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ได้แก่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โรงรับจำนำ

แนวความคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยอาศัยปัจจัยพื้นฐาน (สันติ วิริยะรังสฤษฎ์ , 2546)

มี 3 ขั้นตอน

1. การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง
2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม
3. การวิเคราะห์บริษัท

การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยที่จะมากระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ คือ

1. ภาวะการเมือง หากการเมืองของประเทศมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพสามารถที่จะสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนมีการลงทุนมากขึ้น ก็จะส่งผลถึงการสร้างงานและจ้างงานเพิ่ม ทำให้เศรษฐกิจในอนาคตมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

2. นโยบายของทางการ ซึ่งได้แก่ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบ รวมถึงระบบการจัดเก็บภาษี ปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่สนับสนุนต่อการทำธุรกิจ

3. สภาวะเศรษฐกิจของโลก โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย อาทิ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป ปัจจัยทางด้านนี้รวมถึงอัตราแลกเปลี่ยนนโยบายทางการค้า และการช่วยเหลือของประเทศเหล่านั้นว่าเป็นอย่างไร สนับสนุนต่อการส่งออก และการลงทุนในประเทศเรา มากน้อยแค่ไหนสาเหตุที่ปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย ก็เนื่องจากรายได้ประชาชาติของประเทศ มาจากการส่งออกและเงินออมในประเทศยังไม่เพียงพอ จึงต้องพึ่งแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ

4. ระดับราคาน้ำมัน เนื่องจากน้ำมันเป็นพลังงานพื้นฐานที่ใช้ในการผลิตแทบทุกประเภท รวมทั้งการให้บริการขนส่งต่าง ๆ หากมีการปรับราคาน้ำมันสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อการค้าและการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไปถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่จะชะลอตัวลงไป แต่หากราคาน้ำมันลดลงก็จะกลับเป็นผลดีที่จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ

5. อัตราดอกเบี้ย เป็นปัจจัยสำคัญ หากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มสูงขึ้น นักลงทุนในตลาดหุ้นอาจจะชะลอการลงทุนในตลาดหุ้นก็หันกลับไปฝากเงิน เพราะผลตอบแทนที่จะได้รับสูงขึ้นแต่หากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลงก็จะมีผลในทิศทางตรงกันข้ามนักลงทุนจะหันมาลงทุนในตลาดหุ้นมากขึ้น นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ก็นับเป็นต้นทุนในการดำเนินงานที่สำคัญของธุรกิจด้วย

6. ค่าจ้างแรงงาน เนื่องจากอุตสาหกรรมของไทยยังเน้นแรงงานเป็นสำคัญ ดังนั้นการขึ้นค่าจ้างแรงงานให้สูงขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจอย่างแน่นอน และระบบเศรษฐกิจจะมีแรงกดดันด้านเงินเพื่อเพิ่มขึ้น

7. เงินเพื่ออัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจจะเกี่ยวข้องกับเงินเพื่อค่อนข้างมาก เพราะเงินเพื่อเป็นตัววัดภาวะระดับราคาของสินค้าและบริการ โดยทั่วไปหากมีแนวโน้มขยับตัวสูงขึ้นกำลังซื้อของประชาชนก็จะน้อยลงดังนั้นจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจโดยตรง ทั้งในแง่ต้นทุนการผลิตโดยตรงและกำไรที่ลดลง ขณะเดียวกันมีผลต่อการส่งออกสินค้าไม่สามารถที่จะแข่งขันเรื่องราคากับคู่แข่งได้ในตลาดโลกดังนั้นยังมีเงินเพื่อมากเท่าไรก็จะเป็นผลเสียต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวม และตลาดหุ้นของประเทศมากเช่นกัน

8. ดัชนีราคาผู้บริโภค เป็นดัชนีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคใช้ในการบริโภคเป็นประจำในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดภาวะเงินเพื่อได้อีกวิธีหนึ่ง ดัชนีผู้บริโภค จะเป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นว่าในขณะนี้ค่าครองชีพ สูงกว่าหรือต่ำกว่าจากเดือนที่ผ่านมา หรืออัตราเงินเพื่อเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากเดือนที่ผ่านมาเท่าไร หรือบริษัทจะต้องเพิ่มหรือลดราคาสินค้าหรือไม่ ดัชนีผู้บริโภคนั้นจะมี 2 ชนิด ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน คือ ดัชนีที่ไม่รวมเอากลุ่มของอาหารสดและพลังงานมาคำนวณ เนื่องจากราคาของสินค้าทั้งสองกลุ่มนี้เปลี่ยนแปลงได้รวดเร็ว และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป คือ ดัชนีที่รวมรายการสินค้าและบริการเข้าไว้ด้วยกันทั้งหมด ดัชนีผู้บริโภคเป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นถึงอัตราเงินเพื่อ นักลงทุนจะต้องเข้าใจสภาวะของอัตราเงินเพื่อด้วย ถ้าอัตราเงินเพื่อสูงมาก อัตราดอกเบี้ยก็มักจะสูงขึ้นตามเพื่อลดการขยายตัวของเศรษฐกิจ

9. งบประมาณรายรับรายจ่ายของรัฐบาล เพราะตัวงบประมาณจะเป็นตัวที่เข้ามาอัดฉีดเงินเข้ามาหรือดูดออกไปจากระบบเศรษฐกิจ หากมีงบประมาณเพื่อการลงทุนของประเทศเพิ่มมากขึ้น จะสามารถเป็นเครื่องชี้ได้ว่าเศรษฐกิจของประเทศจะดีขึ้นตามไปด้วย หรือในกรณีที่สภาพทางการเงินของรัฐบางไม่ดี รัฐบาลขาดดุลงบประมาณมากก็จะคาดเดาว่ารัฐบาลจะต้องมีการประหยัดค่าใช้จ่าย และหาทางจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจในอนาคตข้างหน้าชะลอตัวลง

10. ภาวะสงคราม ปัจจัยตัวนี้ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัดเจน อย่างกรณีสงครามอ่าวเปอร์เซียที่ทำให้ตลาดหุ้นซบเซา และภาวะเศรษฐกิจก็จะชะลอตัวลง

การวิเคราะห์อุตสาหกรรม หมายถึง การเข้าไปศึกษาโครงสร้าง และรายละเอียดของอุตสาหกรรมที่นักลงทุนสนใจ เพื่อที่จะรับรู้และเข้าใจถึงความเคลื่อนไหวของธุรกิจนั้นๆ ว่ามีโอกา หรือปัญหาที่จะทำให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร โดยทั่วไปจะมีขั้นตอน ได้แก่

1. **ขั้นเริ่มแรก** เป็นช่วงแรกที่ยอดขายมีการขยายตัวในลักษณะที่ค่อยๆเพิ่มขึ้น และอัตราไร้อะไรสุทธิต่อยอดขายมีค่อนข้างน้อยมาก หรืออาจจะขาดทุนในช่วงนี้ ส่วนแบ่งตลาดจะน้อยมาก และจะมีต้นทุนในการวิจัยและพัฒนาสูงมาก

2. **ขั้นขยายตัว** ช่วงนี้สินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับแล้ว ความต้องการจึงมีค่อนข้างมาก อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายจะสูง เนื่องจากมีกำลังการผลิตเต็มที่ และยอดขายขยายตัวเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

3. **ขั้นครองตลาด** ยังคงจะทำให้กิจการขยายตัวได้ต่อไปตามอัตราการขยายตัวของภาวะเศรษฐกิจ แต่การแข่งขันจะสูงขึ้น ดังนั้นกำไรสุทธิต่อยอดขายจะเป็นไปในอัตราที่คงที่

4. **ขั้นอิ่มตัว** ช่วงนี้อัตราการขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมขั้นนี้จะเป็นขั้นตอนที่ยาวนานที่สุด การขยายตัวของยอดขายจะเป็นไปในทิศทางเดียวกับภาวะเศรษฐกิจ แต่อัตราการขยายตัวกำไรจะแตกต่างกันไปในแต่ละอุตสาหกรรม

5. **ขั้นลดลง** ในช่วงนี้อุตสาหกรรมอาจจะเผชิญกับการลดลงของการขยายตัว ซึ่งจะส่งผลให้ยอดขายลดลงอาจจะเป็นเพราะ ความต้องการของผู้ใช้เปลี่ยนแปลงไป หรือการเพิ่มขึ้นของสินค้าทดแทน กำไรสุทธิต่อยอดขายยังคงลดลง และบางธุรกิจจะประสบกับกำไรที่ลดลง หรือขาดทุน

การวิเคราะห์บริษัท ปัจจัยที่นักลงทุนควรจะต้องพิจารณาถึงความได้เปรียบของบริษัทที่อยู่ในธุรกิจเดียวกันก็คือ

1. ความสามารถของผู้บริหารกิจการ ตลอดจนนโยบายในการบริหารกิจการนั้นๆ เพราะบริษัทจะเดินไปในทิศทางใดจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารเป็นสำคัญ สิ่งที่นักลงทุนจะต้องพิจารณาก็คือ

- กลยุทธ์ของบริษัทที่วางไว้เป็นการเปิดโอกาสต่างๆ ซึ่งจะส่งผลดีต่อบริษัทหรือไม่ เช่น การขยายกำลังการผลิต การขยายธุรกิจ การเพิ่มทุน

- กลยุทธ์ของบริษัทสอดคล้องกับความสามารถ และทรัพยากรของบริษัททั้งในปัจจุบันและอนาคตหรือไม่

- กลยุทธ์ที่จะกำหนดเป็นองค์ประกอบในการสร้าง หรือกระตุ้นความพยายามภายในองค์กร ตลอดจนการยอมรับเป็นสิ่งผูกพันที่จะปฏิบัติให้สำเร็จหรือไม่
 - กลยุทธ์นั้นระบุชัดเจนถึงแนวโน้มทางด้านการตลาด และส่วนแบ่งตลาดหรือไม่
2. ความได้เปรียบของบริษัทด้านการผลิต ได้แก่ การมีเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย การมีความสัมพันธ์ หรือเป็นผู้ครอบครองแหล่งวัตถุดิบรายใหญ่ มีต้นทุนการผลิตถูกกว่า เนื่องจากผลิตจำนวนมากทำให้ต้นทุนเฉลี่ยถูกลง
3. ความได้เปรียบของบริษัทในด้านการตลาด ในส่วนนี้จะมาจากการที่บริษัทครองส่วนแบ่งทางการตลาดสูงเป็นผู้นำตลาด หรือเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคาในตลาด
4. ความได้เปรียบทางการเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการระดมเงินทุน ความสามารถในการใช้เงินลงทุนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ รวมถึงความสามารถในการจำกัดความเสี่ยงในการดำเนินงานว่ามีมากน้อยเพียงใด

ทฤษฎีการลงทุน (จิริตันน์ สังข์แก้ว, 2540)

การลงทุน (Investment) หมายถึง การซื้อสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคล หรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่เกิน 3 ปี การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้า ประเภทรถยนต์ เรือยนต์ รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real estate investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภค เงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้นหากขายได้ ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) หมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นี้จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน ได้แก่ การลงทุนในสินค้าประเภททุน เครื่องจักร โรงงาน เพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน กำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank credit) มาลงทุนเพื่อ

จัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประกอบด้วย เครื่องจักรและสินทรัพย์ ประเภทสังหาริมทรัพย์ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภค

3 .การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแม้เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปของอัตรา ดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และ ส่วนต่างราคา (Capital gain) ซึ่งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานเป็นลำดับแรกแล้ว จึงพิจารณาสภาพอุตสาหกรรม โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรม นอกจากนี้ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์จำเป็นต้องพิจารณา นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง ของรัฐบาลและประเทศอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อค่าไหลเวียนของเงินทุน ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ผู้วิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงวัฏจักรธุรกิจว่าอยู่ในระยะใด วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมและโครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นควบคู่กันไป จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัท วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร กลยุทธ์ของบริษัท เป็นวิธีการหนึ่ง que ผู้ลงทุนสามารถนำไปใช้ตัดสินใจเลือกลงทุน นอกจากนี้จึงหะการเข้าซื้อเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากราคาหลักทรัพย์ในแต่ละปีความผันผวนมาก หากสามารถเข้าไปในลงทุนในช่วงที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมามาก นักลงทุนจะสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้ในราคาถูก อย่างไรก็ตามประชาชนที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการลงทุน และไม่ได้ศึกษาปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริงและนิยมซื้อตามคำบอกเล่าของนักลงทุนรายย่อย จึงตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่ทำราคาหลักทรัพย์ให้สูงเกินความเป็นจริงอย่างรวดเร็วอย่างผิดสังเกต การเผยแพร่ความรู้ให้นักลงทุนตลอดจนแจ้งข่าวที่รวดเร็ว ถูกต้อง มากขึ้นเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจของนักลงทุน เช่น การประกาศจ่ายปันผล การแตกหุ้น การเพิ่มทุน และการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ลงทุนยังต้องทราบถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ อาทิเช่น โรคระบาด ความขัดแย้งระหว่างประเทศ การชุมนุมประท้วงทางการเมืองภายในประเทศ ซึ่งข่าวเหล่านี้มี

อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ ไทยมีระดับความผันผวนอย่างมาก

ทฤษฎีความเสี่ยงของการลงทุน (จิริตน์ สังข์แก้ว, 2540)

ความเสี่ยง (Risk) หรือ ความไม่แน่นอน (Uncertainty) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual Return) ต่ำ กว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected Return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความชอบ ทักษะคติ แรงจูงใจของผู้ลงทุนนั้นว่ามากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี หากผู้ลงทุนพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุน โดยพิจารณาเฉพาะแล้ว จะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ ปกติแล้วความเสี่ยงรวม (Total Risk) หาได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วๆ ไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันสามารถแบ่งเป็น

1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือขาดทุนเนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีความเสี่ยงทางการตลาด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไร (earning power) ของกิจการไม่เปลี่ยนแปลง แต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับ demand และ supply ของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาดซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงคราม การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศ นโยบายการเมือง

การแก้งกำไร ที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้จะเกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้า (Prospect) ของบริษัทนั้น

1.2 ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest rate risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาดอัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลง ในอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดทั่วไปปรับตัวสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เพราะนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงระหว่างการฝากเงินไว้ กับสถาบันการเงินกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถ้านักลงทุนเห็น ว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะขายหลัก ทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ออกมา มีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลง

1.3 ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing power risk or Inflation Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลงไปด้วย เพราะจำนวนเงินที่ได้รับเท่าเดิมแต่ค่าของเงินลดลง หรือที่เรียกว่าภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับอำนาจซื้ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (saving account) พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ การประกันชีวิต (Life insurance) และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยในอัตราคงที่ ดังนั้นความเสี่ยงประเภทนี้ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลง แต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรือ อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความ เสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) โดยประกอบด้วย ความเสี่ยงต่างๆดังนี้

2.1 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้ และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทถึงกับล้มละลาย

2.2 ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร และการธุรกิจของผู้บริหาร

2.3 ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่าง ที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือบางอุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน

ทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาค (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2547)

อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสินค้าในแต่ละประเทศ ซึ่งผู้ที่ทำให้ทฤษฎีนี้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปคือ Gustav Cassel ทฤษฎีนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ.1920 โดยมีพื้นฐานจากกฎของสินค้าราคาเดียว (The law of one price)

กฎของสินค้าราคาเดียวได้อธิบายว่า ราคาสินค้าหรือบริการควรมีราคาเดียวเท่ากันในทุกๆตลาด แต่ในทางปฏิบัตินักธุรกิจพยายามแสวงหากำไร โดยการซื้อสินคารถูกจากตลาดหนึ่ง แล้วนำไปจำหน่ายในอีกตลาดหนึ่งที่ราคาแพงกว่า ซึ่งเป็นการค้ากำไรจากความแตกต่างของราคาสินค้า การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ของสินค้าในตลาดที่มีราคาต่ำจะทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่การเพิ่มขึ้นของอุปทานของสินค้าในตลาดที่มีราคาสูงกว่าจะทำให้สินค้านั้นมีราคาลดลง

แนวคิดทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาคจะได้รับการยอมรับ เนื่องจากถ้าประเทศใดมีอัตราเงินเฟ้อสูงกว่าประเทศคู่ค้าหลัก แต่อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศนั้นยังคงเดิม ส่งผลให้การส่งออกสินค้าและบริการของประเทศนั้นมีความสามารถในการแข่งขันน้อยลง ส่วนสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ จะมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคาที่สูงกว่าสินค้านำเข้าภายในประเทศ ผลการวิจัยตามหลักการนี้ สามารถใช้การพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนได้อย่างแม่นยำในระยะยาวเท่านั้น เหมาะกับประเทศที่มีตลาดทุนด้อยพัฒนาและมีระดับอัตราเงินเฟ้อสูง

ทฤษฎีอุปทาน (วัลย์ภรณ์ อัดตะนันท์, 2547)

อุปทาน หมายถึง ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้ผลิตเต็มใจและสามารถเสนอขายในช่วงเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่างๆกันของสินค้าและบริการชนิดนั้น เส้นอุปทาน หมายถึง เส้นที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้ผลิตเสนอขายในช่วงเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่างๆกันของสินค้าและบริการชนิดนั้น โดยที่ปัจจัยอื่นๆคงที่ เส้นอุปทานจะมีลักษณะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา มีความลาดชันเป็นบวก แสดงว่าปริมาณเสนอขายของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคา

สินค้าและบริการชนิดนั้น หมายความว่า ผู้ขายสินค้ามีความต้องการที่จะขายเพิ่มสูงขึ้น เมื่อระดับราคาเพิ่มขึ้น

ปัจจัยกำหนดอุปทาน หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อจำนวนอุปทานของสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งปัจจัยแต่ละตัวจะมีอิทธิพลต่ออุปทานแตกต่างกัน ปัจจัยกำหนดอุปทานที่สำคัญ ได้แก่

1. ระดับราคาสินค้าและบริการชนิดนั้น โดยที่จำนวนอุปทานของสินค้าและบริการ จะมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันเกี่ยวกับราคาสินค้าและบริการชนิดนั้น กล่าวคือ ถ้าราคาสินค้าลดลง ปริมาณเสนอขายจะลดลงเพราะผู้ผลิตได้กำไรลดลงเช่นกัน
2. เทคนิคที่ใช้ในการผลิต เมื่อเทคนิคที่ใช้ในการผลิตเปลี่ยนแปลง โดยมีการพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้น อุปทานของสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การค้นพบสิ่งประดิษฐ์ใหม่ จะมีผลกระทบทำให้จำนวนอุปทานของสินค้าบางประเภทเพิ่มขึ้น และจำนวนอุปทานของสินค้าบางประเภทลดลง
3. จำนวนผู้ผลิต จำนวนอุปทานของสินค้าและบริการเปลี่ยนแปลงตามจำนวนผู้ผลิตสินค้าและบริการ กล่าวคือหากจำนวนผู้ผลิตเพิ่มขึ้น จำนวนอุปทานของสินค้าและบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย
4. ระดับราคาปัจจัยการผลิต เมื่อราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตสินค้านั้นย่อมสูงขึ้น ผลกำไรที่ผู้ผลิตได้รับจะลดลง ทำให้ปริมาณเสนอขายสินค้าลดลงตามไปด้วย กล่าวคือจำนวนอุปทานของสินค้าจะมีทิศทางตรงข้ามกับราคาปัจจัยการผลิตสินค้านั้น
5. ระดับราคาสินค้าและบริการชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยไม่คำนึงว่าสินค้านั้นจะเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนหรือเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกันแต่พิจารณาเฉพาะผู้ขายหรือความสามารถในการผลิตของผู้ขาย หน่วยผลิตบางรายมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวสูง และมีความพร้อมในการย้ายการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งไปผลิตสินค้าอีกชนิดหนึ่ง
6. สภาพดินฟ้าอากาศ การเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศ จะมีผลกระทบต่อจำนวนอุปทานของสินค้า โดยเฉพาะสินค้าเกษตรกรรม เช่น การเกิดอุทกภัย ภัยแล้ง อัคคีภัย เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าและบริการลดน้อยลง จำนวนอุปทานของสินค้าและบริการจะลดลงตามไปด้วย

7. เป้าหมายของผู้ผลิต โดยผู้ผลิตแต่ละรายอาจมีเป้าหมายต่างกัน คือ ผู้ผลิตบางรายต้องการแสวงหากำไรสูงสุด บางรายมีเป้าหมายให้ปริมาณขายสูงสุด หรือบางรายมีเป้าหมายในการผลิตเพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ ทำให้ปริมาณการผลิตเพื่อเสนอขายแตกต่างกันตามเป้าหมายของผู้ผลิต

นโยบายของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงนโยบายบางอย่างของรัฐบาลจะมีผลกระทบต่อจำนวนอุปทานของสินค้าและบริการ เช่น การเพิ่มขึ้นของภาษีการค้า มีผลทำให้ต้นทุนการผลิตของสินค้าเพิ่มขึ้น จำนวนอุปทานของสินค้าจะลดลง แต่ถ้าวรัฐบาลลดอัตราภาษีทางการค้าหรือใช้เงินอุดหนุนแก่ผู้ผลิต ทำให้จำนวนอุปทานของสินค้าเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิต ประวัติความเป็นมาและลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ,www.thailife.com)

ธุรกิจประกันชีวิตเท่าที่มีการค้นพบบันทึก และมีสถิติปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร บริษัทต่างประเทศได้เริ่มเข้ามาดำเนินกิจการตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้เคยมีรับสั่งเมื่อครั้งได้ติดต่อซื้อเครื่องพิมพ์จากต่างประเทศ ว่าควรจะประกันการขนส่งระหว่างเดินทางในเรือ ด้วยนอกจากนี้จากเอกสารและหนังสือพิมพ์ในรัชกาลที่ 5 ทำให้ทราบว่าประกันชีวิตได้เป็นที่รู้จักแล้วเช่นกันโดยมีหลักฐานยืนยันว่า หลังจากที่พระองค์เสด็จกลับจากประพาสประเทศอินเดีย ไม่นานนักทางอังกฤษได้จัดส่งคณะทูตการพาณิชย์มาประเทศไทยเพื่อเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย โดยรับประกันชีวิตประชาชนคนไทย

คนไทยคนแรกในวงการประกันชีวิต ผู้ได้ชื่อว่าเป็นผู้บุกเบิกธุรกิจประกันชีวิตให้ปักหลักในแดนไทยในฐานะเป็นคนแรกที่ถือกรรมกรรมประกันชีวิตคือ "สมเด็จพระยาบรมมมหา ศรีสุริยวงศ์" ทรงมีพระนามเดิมเรียกกันว่า "ช่วง บุนนาค" เกิดเมื่อปีมะโรง พ.ศ.2451 ซึ่งตรงกับรัชสมัยรัชกาลที่ 3 ทำงานรับราชการครั้งแรกในฐานะเป็นนายไชยขรรค์มหาดเล็กหุ้มแพร ต่อมาได้รับตำแหน่งราชการสูงสุดในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวขึ้นครองราชย์แต่เนื่องจากรัชกาลที่ 5 ยังทรงพระเยาว์จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยแบ่งเบาพระราชภารกิจ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ เป็นสมเด็จพระยาบรมมมหาศรีสุริยวงศ์ทำหน้าที่เป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน มีสิทธิขาดในราชการทั้งปวงเช่น

พระมหากษัตริย์ เป็นที่ทราบว่าเป็นสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์เป็นผู้จุดประกายและทรงอนุญาต ให้ผู้ประกอบการชาวต่างชาติพร้อมคณะทูตพาณิชย์เข้ามาขยายกิจการธุรกิจประกันชีวิตในแดนสยาม ในขณะนั้นสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เป็นผู้ถือสัญญากรรมกรรมประกันชีวิตเป็นคนแรกของคนไทย เพราะเข้าใจว่า การประกันชีวิตนั้นมีคุณค่าซึ่งกรรมกรรมประกันชีวิตแบบแรกที่เข้ามาในเมืองไทยและสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เอาประกันชีวิตเป็นคนแรกนั้น มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "ทอนไทน์" (Tonetine) ของบริษัทเอควิตาเบิลประกันภัยซึ่งเป็นของประเทศอังกฤษ ความน่าสนใจของกรรมกรรมแบบนี้อยู่ที่การจ่ายเงินปันผลจากกำไรของบริษัทเมื่อครบเวลาที่กำหนดให้อาจจะเป็นช่วงระยะเวลา 5 ปี 10 ปี 15 ปีหรือ 20 ปี ตามแต่ผู้เอาประกันจะเลือก และในระยะเวลาต่อมา เหล่าบรรดาเจ้านายและข้าราชการผู้ใหญ่ต่างก็ได้ทยอยเป็นผู้เอาประกัน จนจำนวนผู้เอาประกันได้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ การประกันชีวิตแบบทอนไทน์เมื่อ 100 กว่าปีที่ผ่านมานั้นได้กลายมาเป็นการฌาปนกิจสงเคราะห์ในวงราชการและวัดวาอารามในพระพุทธศาสนา ที่ยึดถือปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในรูปของการให้สมาชิกได้ร่วมสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน

บริษัทประกันชีวิต

การประกันชีวิตเป็นวิธีการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง คือเป็นการประกันในด้านการเงินสำหรับผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์ โดยบริษัทประกันมีหน้าที่เก็บเบี้ยประกัน และรับผิดชอบการจ่ายเงินผลประโยชน์ตามที่กรรมกรรมระบุไว้ การประกันชีวิตเป็นสัญญาาระยะยาว และเงินอนาคตเป็นเงินสด กิจการประกันชีวิตเริ่มมาเมื่อปี พ.ศ. 2471 ที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติควบคุมการค้าขายอันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความผาสุกแห่งสาธารณชน พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ว่าบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันภัยจะก่อตั้งได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2473 มีบริษัทประกันชีวิตจากต่างประเทศเข้ามาตั้งในประเทศไทยจำนวน 4 บริษัท ส่วนบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของไทย ได้แก่บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2485 เมื่อสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2532 ประเทศไทยมีบริษัทประกันชีวิต 12 บริษัท และปัจจุบันประเทศไทยมีบริษัทประกันชีวิตทั้งสิ้น 25 บริษัท

ประกันชีวิต (Life Insurance) คือ วิธีการที่คนกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันขึ้นเพื่อเฉลี่ยภัยเนื่องจากความตายที่เกิดขึ้นก่อนเวลาอันควร โดยบริษัทประกันชีวิตทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมเงิน

ที่เกิดจากการเฉลี่ยของคนกลุ่มนี้ และนำไปลงทุนเพื่อทำหน้าที่ชดใช้ความสูญเสียเนื่องจากความตายของคนกลุ่มนี้ โดยแบ่งประเภทของการประกันชีวิต เป็น 3 ประเภทคือ

1. การประกันชีวิตประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance) หมายถึง การประกันชีวิตเป็นรายบุคคล
2. การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance) หมายถึง การประกันชีวิตของบุคคลเช่นกัน แต่ทุนประกันชีวิตประเภทนี้ค่อนข้างต่ำ และการชำระเบี้ยประกันภัยจะเป็นรายเดือน ครึ่งเดือน หรือรายสัปดาห์
3. การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance) หมายถึง การประกันชีวิตของบุคคลหลายๆคนภายใต้สัญญาประกันภัยฉบับเดียวกัน กระทำขึ้นระหว่างผู้รับประกันภัย กับผู้มีอำนาจในการทำประกันชีวิตในนามของกลุ่ม

ประโยชน์ของการประกันชีวิต

1. ประโยชน์ต่อประชาชน

1.1 การให้ความคุ้มครองต่อครอบครัว โดยปกติครอบครัวมักจะเดือดร้อน และสมาชิกของครอบครัวจะประสบความยากลำบากในฐานะด้านการเงิน แต่ถ้ามีการทำประกันชีวิต ก็จะช่วยให้ความเดือนร้อนเรื่องเงินในการทำศพ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการประทั้งชีวิตของครอบครัวไปได้ระยะหนึ่ง

1.2 ประโยชน์ทางด้านการออมทรัพย์ ผู้ประกันจะต้องจ่ายเบี้ยประกันให้กับบริษัทประกันอย่างสม่ำเสมอตามที่ตกลง กันไว้ เมื่อผู้ประกันยังไม่เสียชีวิตและครบประกันตามเวลาที่กำหนด ก็จะได้เงินต้นพร้อมทั้งดอกเบี้ย ทำให้เกิดรายได้ในยามที่จำเป็น ในยามชราภาพ หรือเก็บไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรหลาน เป็นการปลูกฝังให้รู้จักประหยัด และให้เกิดความรับผิดชอบต่อครอบครัว

1.3 ประโยชน์ในด้านการลงทุน จะก่อให้เกิดดอกผลแก่ผู้ทำประกันเช่นเดียวกันกับการฝากเงินในสถาบันการเงิน อื่นๆ เพียงแต่เงื่อนไข วิธีการ และอัตราดอกเบี้ยอาจจะต่างกันบ้าง แม้ว่าจะได้ผลตอบแทนต่ำ แต่เป็นกำไรที่แน่นอนและยังประกันเงินต้นมิให้หายอีกด้วย

1.4 ประโยชน์ในด้านความมั่นคงของรายได้

2. ประโยชน์ต่อธุรกิจ ธุรกิจสามารถกู้ยืมเงินจากบริษัทประกันชีวิตเพื่อนำไปใช้ในการขยายกิจการของธุรกิจต่างๆ ในขณะที่เดียวกันการประกันชีวิตยังช่วยคุ้มครองธุรกิจไม่ให้กระทบกระเทือนทั้ง ในด้านการเงินและความศรัทธา
3. ประโยชน์ต่อประเทศชาติ ทำให้ประเทศมีเงินทุนที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจโดยรวมของประเทศ อันจะก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ประวัติความเป็นมาและลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

การประกันชีวิตต้องหยุดชะงักลงเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 บริษัทประกันชีวิตต่างชาติได้พากันปิดกิจการ และชนทรัพย์สินกลับสู่ภูมิลำเนาเดิม ยิ่งความเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันในเมืองไทยเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้คนไทย และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของไทยในสมัยนั้น จึงได้รวมตัวกันก่อตั้งบริษัทประกันชีวิตของไทยขึ้น เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2485 ภายใต้ชื่อบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด นับเป็นบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของคนไทย ที่มุ่งสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้กับครอบครัวคนไทยหลังจากนั้นบริษัทฯ ได้รับหนังสืออนุญาตจากกระทรวงคลังให้ประกอบธุรกิจประกันภัย เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2485 แล้วก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารชุดแรกเพื่อดำเนินธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย

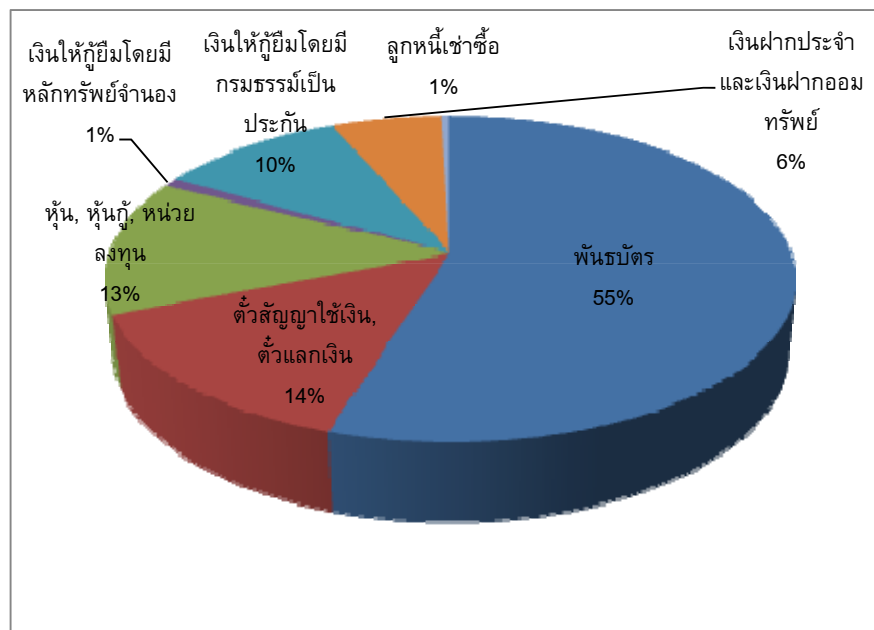
1. เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ (จิตร ณ สงขลา)	ประธานกรรมการ
2. พระยาชัยสุรินทร์	กรรมการ
3. นายหลุย พนมยงค์	กรรมการ
4. นายบุญล้อม ฟิ่งสุนทร	กรรมการ
5. นายปพาพ บุญ-หลง	กรรมการ
6. นายวิจิตร ลulitanนท์	กรรมการ
7. นายเชวง เคียงศิริ	กรรมการ
8. นายโล่เต็กชวน บูลสุข	กรรมการ

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เริ่มดำเนินกิจการประกันชีวิตครั้งแรกด้วยทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท และมีสำนักงานแห่งแรกตั้งอยู่เลขที่ 25-27 ถนนเยาวราช กรุงเทพฯ ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้ย้าย สำนักงานมาอยู่ ณ เลขที่ 624 ตึก สหธนาคาร และในปี พ.ศ. 2502 ได้ย้าย

สำนักงานมาอยู่ ณ อาคาร 8 ถนนราชดำเนิน พร้อมกับได้ดำเนินกิจการเรื่อยมา จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2513 จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ อันมีนายวานิช ไชยวรรณ เป็นผู้นำเข้ามาปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารงานครั้งใหญ่ โดยมีนายอนิวรรณ กฤตยาภิรณ เป็นกำลังสำคัญในการวางรากฐานการดำเนินงานที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้ปรับปรุงโครงสร้างระบบงาน ตลอดจนวางแผนพัฒนาจนไทยประกันชีวิตสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไทยประกันชีวิตได้สั่งสมประสบการณ์ และความชำนาญในการดำเนินธุรกิจ ทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากมหาชนเพิ่มขึ้นตามลำดับ เป็นผลให้ไทยประกันชีวิตก้าวขึ้นสู่บริษัทประกันชีวิตชั้นนำหน้าของคนไทยในปัจจุบัน

จำนวนเงินลงทุน

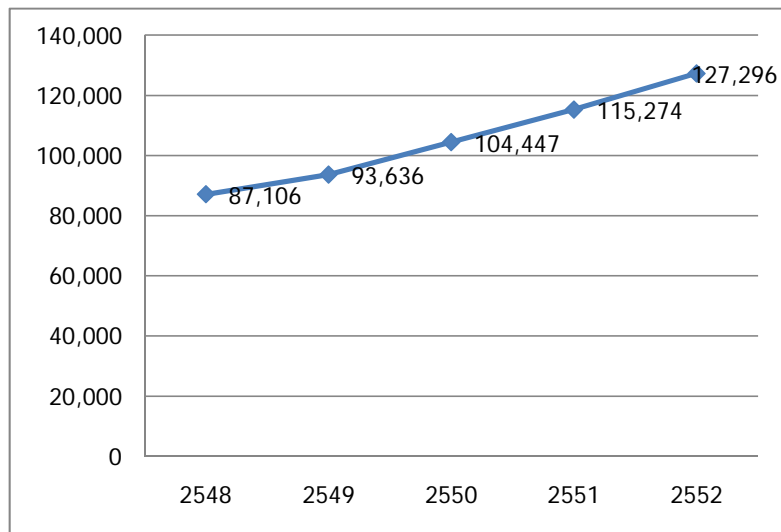
หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 2 แสดงจำนวนเงินลงทุนของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
ที่มา : บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

เงินสำรองประกันภัย

หน่วย : ล้านบาท

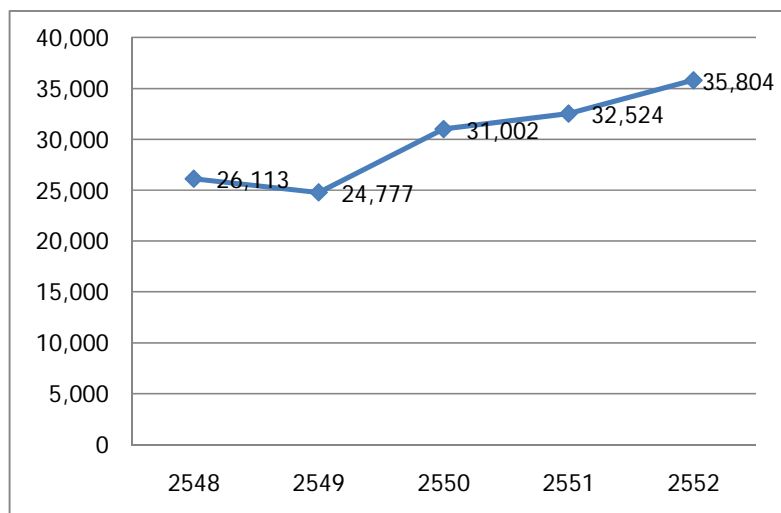

ภาพที่ 3 แสดงจำนวนเงินสำรองประกันภัย ในช่วงปีพ.ศ.2548 - พ.ศ.2552

ที่มา : บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

เบี้ยประกันภัยรวม

หน่วย : ล้านบาท

ภาพที่ 4 แสดงจำนวนเบี้ยประกันภัยรวม ในช่วงปีพ.ศ.2548 - พ.ศ.2552

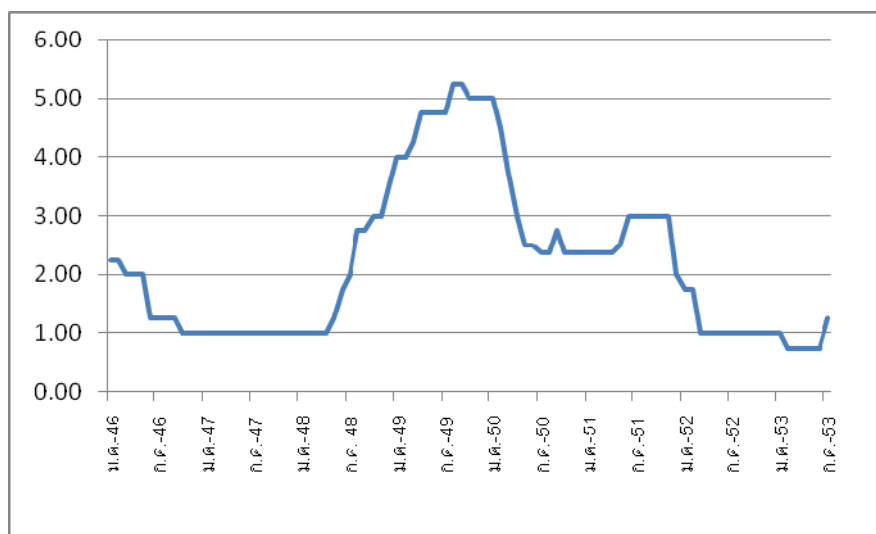
ที่มา : บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

1. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี

หน่วย : เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 5 แสดงความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากภาพที่ 5 แสดงความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี จากการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553

2. ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เป็นเครื่องมือหนึ่งในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าทางเศรษฐกิจ ที่ที่มดัชนีชี้เศรษฐกิจได้สร้างขึ้นเป็นครั้งแรกในเดือนมกราคม 2542 และพัฒนาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน BSI เป็นดัชนีที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ เพราะเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดทำให้มีประสิทธิภาพและแม่นยำได้มากที่สุด และจะยังประโยชน์ต่อภาคธุรกิจในที่สุด

3. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) คือการวัดการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาของสินค้า (ขายปลีก) และบริการที่ใช้ในการบริโภค เป็นดัชนีที่บ่งบอกเงินเฟ้อได้เป็นอย่างดีเมื่อนักลงทุนคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้น

4. ปริมาณเงิน M2 (M) หรือปริมาณเงินในความหมายกว้าง (Broad Money) หมายถึง ปริมาณเงินที่หมุนในมือประชาชน ประกอบด้วยธนบัตร เหรียญกษาปณ์ เงินฝากเผื่อเรียก เงินฝากประจำ และเงินฝากออมทรัพย์

5. ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เป็นดัชนีที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของ ราคาหลักทรัพย์ทั้งหมด ซึ่งใช้วิธีคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักตามมูลค่าราคาตลาด

$$\text{SET Index} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวมวันปัจจุบัน (Current Market Value)} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวมวันฐาน (Base Market Value)}}$$

การคำนวณดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการคำนวณแบบถ่วงน้ำหนัก ด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) ซึ่งคำนวณโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (รวมหน่วยลงทุนของกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) แต่ไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนหุ้นของหลักทรัพย์ที่เป็นผลมาจากเหตุการณ์ต่างๆ เช่น การเพิ่มทุนของบริษัท การแปลงสภาพหุ้นกู้เป็นหุ้นสามัญ และใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิเพื่อซื้อหุ้นสามัญของบริษัท โดย ณ วันฐาน (วันที่ 30 เมษายน 2518) จะมีค่าดัชนีเริ่มต้นอยู่ที่ 100 จุด

ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจิต วัฒนาบรรจงกุล (2549) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยพบว่า ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ (CB) เป็นตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวมของบริษัทประกันชีวิตมากเป็นอันดับที่ 1 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกันชีวิต และมีค่าสัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จกับจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงที่ระดับ 0.675013 โดยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ (RB) เป็นตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกัน

ชีวิตมากเป็นอันดับที่ 2 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ โดยตรงของบริษัทประกันชีวิต และมีค่าสัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์กับจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงที่ระดับ 0.148259 โดยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 93 และรวมถึงตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ถูกต้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ขณะที่จำนวนสาขาของบริษัทประกันชีวิต (BLI) ค่าโฆษณาและค่าใช้จ่ายส่งเสริมการขาย (AD) จำนวนเงินทดแทนที่จ่ายจากกรมธรรม์เมื่ออดีต (BPT-1) และตัวแปรหุ่นค่าวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ (CRI) นั้น ปรากฏว่าไม่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในจำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

ศราวุธ ณ นคร (2546) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณการซื้อประกันชีวิตของคนไทย ซึ่งเป็นการศึกษาในช่วงปี พ.ศ.2523-2544 เป็นระยะเวลา 20 ปี จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดปริมาณการซื้อประกันชีวิตของคนไทยได้แก่ อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกซึ่งได้สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา รายได้ต่อหัวประชากรมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกซึ่งได้สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา จำนวนประชากรมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกซึ่งได้สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา อัตราการเสียชีวิตต่อประชากร 1,000 คนมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกซึ่งได้สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา กล่าวคือประชากรมีความกลัวและสนใจในความปลอดภัยในชีวิตของตนเองมากขึ้น ดังนั้นยิ่งอัตราการเสียชีวิตของประชากรในประเทศสูงมากขึ้นก็จะส่งผลต่อจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตให้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย จำนวนตัวแทนขายประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกซึ่งได้สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปริมาณจำนวนตัวแทนขายประกันชีวิตเพิ่มขึ้น 1 คน จะทำให้จำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มขึ้น 13.73 กรมธรรม์

มาลินี เชษฐโชติศักดิ์ (2534) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตในประเทศไทยทั้งทางด้านจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตและมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตรับสุทธิของประเทศไทย โดยการอนุมานแนวคิดทฤษฎีด้วยตัวแปรเชิงปริมาณที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแบบจำลองของการทำประกันชีวิตในประเทศไทยและรวมถึงศึกษาลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิตในประเทศไทยได้แก่ ประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการประเภทและรูปแบบต่างๆ ของการประกันชีวิต การดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต ประโยชน์ของการประกันชีวิต ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการทำประกันชีวิต ทำการศึกษาโดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิตายปี ระหว่างปี พ.ศ.2517-2531 รวมทั้งสิ้น 15 ปี โดยศึกษาบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยที่เป็นบริษัทของคนไทยและบริษัทที่เป็นสาขาจากต่างประเทศจำนวน 12 บริษัท ทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนาถึงลักษณะทั่วไปของการประกันชีวิต วิวัฒนาการ ประวัติความเป็นมาประเภทและรูปแบบต่างๆ ของการประกันชีวิต ประโยชน์ของการประกันชีวิต ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการทำประกันชีวิตโดยวิเคราะห์ในรูปของร้อยละ อัตราการขยายตัว และสัดส่วนของปัจจัยต่างๆ และวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ จำนวนประชากร อัตราการตาย จำนวนตัวแทนประกันชีวิตและจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตเมื่อปีก่อน ที่มีผลต่อการกำหนดจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ จำนวนประชากร อัตราการตาย จำนวนตัวแทนประกันชีวิต และมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตเมื่อปีก่อน ที่มีผลต่อการกำหนดมูลค่าเบี้ยประกันชีวิต ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตมากที่สุดคือ จำนวนประชากร อัตราการตาย จำนวนตัวแทนประกันชีวิต และจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตเมื่อปีก่อนตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตมากที่สุดคือ จำนวนประชากร อัตราการตาย มูลค่าเบี้ยประกันชีวิตเมื่อปีก่อน และจำนวนตัวแทนประกันชีวิตตามลำดับ ในส่วนของการศึกษาสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยต่างๆ จำแนกตามรายภาค พบว่า สัดส่วนของจำนวนประชากรต่อจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนมากที่สุด และกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนต่ำที่สุด สัดส่วนของจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตต่อจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของภาคกลางมีสัดส่วนมากที่สุดและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนต่ำที่สุด สัดส่วนของมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตต่อจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนมากที่สุดและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนต่ำที่สุด

และสัดส่วนของมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตต่อจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของกรุงเทพมหานครมี
สัดส่วนมากที่สุดและภาคใต้มีสัดส่วนต่ำที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยประชากรที่ใช้ศึกษาคือ เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ดัชนีราคาผู้บริโภค ปริมาณเงิน M2 และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 รวมระยะเวลา 91 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) โดยมีแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

$$FYP = a + b_1RATE + b_2BSI + b_3CPI + b_4M + b_5SET + e$$

โดยที่

FYP	หมายถึง	เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
a	หมายถึง	ค่าคงที่
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
e	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนของสมการ

RATE	หมายถึง	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี
BSI	หมายถึง	ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ
CPI	หมายถึง	ดัชนีราคาผู้บริโภค
M	หมายถึง	ปริมาณเงินM2
SET	หมายถึง	ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรในการศึกษา

ในการวิจัย ได้มีการจำแนกประเภทของตัวแปรที่สำคัญ ดังนี้

ตัวแปรตาม FYP คือ เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรต้น

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ หากผลตอบแทนจากการออมเงินในธนาคารได้น้อย ประชาชนก็จะไม่ออมเงินกับธนาคารพาณิชย์ จะหันไปออมเงินกับบริษัทประกันชีวิต เนื่องจากผลตอบแทนที่ได้มากกว่าการออมกับธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เป็นเครื่องมือหนึ่งในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าทางเศรษฐกิจ ทำให้สามารถประเมินสถานการณ์ว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาขึ้นหรือขาลง เมื่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ทำให้ประชาชนทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตมากขึ้น ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่าดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) คือการวัดการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาของสินค้า (ขายปลีก) และบริการที่ใช้ในการบริโภค เป็นดัชนีที่บ่งบอกเงินเฟ้อได้เป็นอย่างดีเมื่อนักลงทุนคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงต้องป้องกันความเสี่ยงจากการลดลงของค่าเงิน ทำให้ต้องไปเลือกลงทุนในสถาบันการเงินที่ให้อัตราผลตอบแทนมากกว่าอัตราเงินเฟ้อ จึงส่งผลให้นักลงทุนนำเงินมาลงทุนในประกันชีวิตมากขึ้น ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ปริมาณเงินM2 (M) หมายถึง ปริมาณเงินที่หมุนในมือประชาชน ประกอบด้วยธนบัตร เหรียญกษาปณ์ เงินฝากเผื่อเรียก เงินฝากประจำ และเงินฝากออมทรัพย์ เมื่อปริมาณเงินในมือประชาชนมากขึ้น ทำให้ประชาชนทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตมากขึ้น ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินM2 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เป็นตัวชี้วัดสำคัญในการบอกทิศทางเศรษฐกิจของประเทศ ถ้าดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสูงขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาขึ้น ประชาชนก็จะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ประชาชนทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตมากขึ้น ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ต่อเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)		
ตัวแปร	สัญลักษณ์	ทิศทางความสัมพันธ์
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี	RATE	-
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ	BSI	+
ดัชนีราคาผู้บริโภค	CPI	+
ปริมาณเงินM2	M	+
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	SET	+

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลอนุกรมแบบทุติยภูมิ (Secondary Time Series Data) โดยรวบรวมข้อมูลย้อนหลังของเบี้ยประกันรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) และปัจจัยทางเศรษฐกิจในช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 เป็นข้อมูลแบบรายเดือนจำนวน 91 เดือน โดยที่มาของแหล่งข้อมูลมีดังต่อไปนี้ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงแหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูล	ที่มา
เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด	สมาคมประกันชีวิตไทย (www.tlaa.org)
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
ดัชนีราคาผู้บริโภค	สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า (www.price.moc.go.th)
ปริมาณเงินM2	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ในเดือนมกราคมปี พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคมปี พ.ศ. 2553 อีกทั้งศึกษาถึงขนาดความสัมพันธ์ของผลกระทบ และทิศทางความสัมพันธ์ โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปและอธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ในเดือนมกราคมปี พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคมปี พ.ศ. 2553 โดยใช้เทคนิคการเลือกตัวแปรแบบ Enter และมีขั้นตอนการพิจารณาการทำ Multiple Regression ดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณข้อมูลหาค่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ขั้นที่ 2 พิจารณาความสัมพันธ์ว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในที่นี้คือ 5 ตัว โดยตัวแปรอิสระ X's ต้องไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กรณีตัวแปรอิสระ X's มีความสัมพันธ์กันจะเรียกว่าเกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งตรวจสอบโดยใช้วิธี Correlation Matrix หากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์คู่ใดมีค่ามากกว่า 0.8 จะถือว่าเกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งหมายความว่าผลที่ได้แม้ว่าจะยังคง Unbiased แต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 การสร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม ดังสมการ

$$FYP = a + b_1RATE + b_2BSI + b_3CPI + b_4M + b_5SET$$

ขั้นที่ 4 ใช้สถิติทดสอบ F เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่าง Y กับ X's โดยมี สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ไม่มีตัวแปรอิสระใดๆ ที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

H_1 : มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ขั้นที่ 5 ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระครั้งละ 1 ตัว จำนวน k ครั้ง โดยใช้สถิติทดสอบ t

สมมติฐานในการทดลอง

H_0 : ตัวแปรตามไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระที่ i ; $i = 1,2,3,4,5$

H_1 : ตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระที่ i

ขั้นที่ 6 หาระดับความสำคัญของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้ R^2 (R Square) ซึ่ง

ถ้า R^2 มีค่าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรอิสระชุดนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

ถ้า R^2 มีค่าใกล้ 0 แสดงว่าตัวแปรอิสระชุดนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรน้อย หรือไม่มี ความสัมพันธ์เลย

ขั้นที่ 7 ตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์เชิงพหุ ซึ่งจะประกอบไปด้วยเงื่อนไขดังนี้
 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ i และ j ต้องเป็นอิสระกัน E_t และ E_t ต้องเป็นอิสระกัน $i, j = 1, 2, \dots, n, i \neq j$ เป็นการตรวจสอบว่าเกิดปัญหา Autocorrelation หรือไม่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบคือ ค่า Durbin-Watson ซึ่งมี

สมมติฐานคือ $H_0 : r = 0$ ไม่เกิดปัญหา Autocorrelation

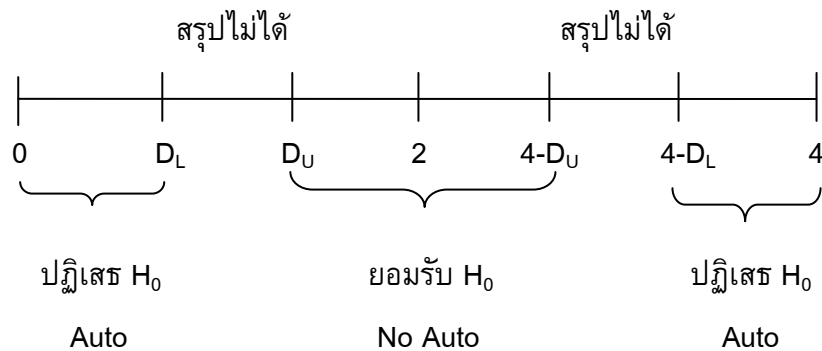
ฉะนั้น d จึงมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 4

$r = -1$ perfect negative correlation $d = 4$

$r = 0$ no autocorrelation $d = 2$

$r = +1$ perfect positive correlation $d = 0$

Durbin-Watson ได้สร้างการแจกแจงของค่าสถิติ d ให้อยู่ระหว่าง D_L กับ D_U ซึ่งสามารถที่จะหาค่า d ได้จากการเปิดตาราง Durbin-Watson และสามารถสรุปผล ดังนี้

ดังนั้นค่า d ที่คำนวณได้ของงานวิจัยนี้สามารถดูจากตาราง Durbin-Watson ที่ $n = 91$ $k = 6$ ไม่รวมค่าคงที่ เมื่อเปิดตาราง Durbin-Watson จะได้ค่า $d_L = 1.518$ $d_U = 1.801$ หมายความว่าค่า Durbin-Watson ต้องอยู่ระหว่าง 1.801 – 2.199 ถึงจะไม่เกิดปัญหา Autocorrelation หากเกิดปัญหา Autocorrelation จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยวิธี Cochrane-Orcutt Iterative Method ซึ่งจะเป็นการพยายามหาค่า ρ (Rho) แล้วนำมาปรับตัวแปรในสมการ ซึ่งมีวิธีการคือ run regression โดยใช้ AR(1) เพิ่มลงไปในสมการ

การนำเสนอข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้จะนำเสนอข้อมูลการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยจะมีการนำเสนอในรูปแบบของสมการ ตาราง และการบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ในปี พ.ศ. 2546 ถึงปี พ.ศ. 2553 จากการใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ซึ่งใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 เป็นจำนวน 91 เดือน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) กับปัจจัยทางเศรษฐกิจได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงิน M2 (M) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ผลการวิเคราะห์คือการนำเสนอสมการที่เหมาะสมที่สุดโดยพัฒนาแบบจำลองและทดสอบปัญหา Multicollinearity ด้วยการทำ Correlation Matrix หลังจากนั้นทำการ Run Regressions เพื่อหาความสัมพันธ์และความน่าเชื่อถือทางสถิติของสมการถดถอยเชิงซ้อนโดยพิจารณาค่าต่างๆ เช่น ค่า F-Statistic R Square (R^2) ค่า Dubin-Watson และค่า Significance (Sig) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแล้วทดสอบปัญหา Autocorrelation ด้วยค่า Dubin-Watson (D.W.) และตรวจสอบสมมติฐานทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

คำนวณข้อมูลหาค่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้สมการดังนี้

เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

$$FYP = FYP_{\text{ก่อนปรับฐาน}} / 10,000,000$$

ดัชนีราคาผู้บริโภค

$$CPI = CPI_{\text{ก่อนปรับฐาน}} / 10$$

ปริมาณเงินM2

$$M = M_{\text{ก่อนปรับฐาน}} / 100,000,000,000$$

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$SET = SET_{\text{ก่อนปรับฐาน}} / 10$$

วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรเบื้องต้น

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลตัวแปรเบื้องต้น

	Mean	Median	Maximum	Minimum	Std.Deviation	N
FYP	41.98401	40.81262	93.57068	25.99559	10.34522	91
RATE	2.177692	2	5.25	0.75	1.346761	91
BSI	45.8967	45.6	55.7	34.4	4.012299	91
CPI	11.04582	10.815	12.81	10.12	0.725965	91
M	85.84056	84.39277	110.0146	67.0898	12.70016	91
SET	66.62366	68.262	90.728	36.132	36.132	91

จากตารางที่ 3 ค่าตัวแปรตาม คือ เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 419.8401 ล้านบาท ค่ามัธยฐาน 408.1262 ล้านบาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 935.7068 ล้านบาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 259.9559 ล้านบาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 103.4522 ล้านบาท

ค่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.177692 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ค่ามัธยฐาน 2 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.75 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.346761 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.8967 จุด ค่ามัธยฐาน 45.6 จุด ค่าสูงสุดเท่ากับ 55.7 จุด ค่าต่ำสุดเท่ากับ 34.4 จุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.012299 จุด

ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 110.4582 จุด ค่ามัธยฐาน 108.15 จุด ค่าสูงสุดเท่ากับ 128.1 จุด ค่าต่ำสุดเท่ากับ 101.2 จุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.25965 จุด

ปริมาณเงินM2 (M) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.584056 ล้านล้านบาท ค่ามัธยฐาน 8.439277 ล้านล้านบาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 11.00146 ล้านล้านบาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 6.70898 ล้านล้านบาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.270016 ล้านล้านบาท

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 666.2366 จุด ค่ามัธยฐาน 68.262 ค่าสูงสุดเท่ากับ 907.28 จุด ค่าต่ำสุดเท่ากับ 361.32 จุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 361.32 จุด

การทดสอบปัญหา Multicollinearity โดยใช้ Correlation Matrix ในการตรวจสอบโดยผลคำนวณมีดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Correlation Matrix)

	RATE	BSI	CPI	M	SET
RATE	1.0000	-0.4870	0.6127	-0.0402	0.1573
BSI	-0.4870	1.0000	-0.6055	-0.2968	0.1187
CPI	0.6127	-0.6055	1.0000	0.3341	0.4527
M	-0.0402	-0.2968	0.3341	1.0000	0.2677
SET	0.1573	0.1187	0.4527	0.2677	1.0000

จากข้อมูลในตาราง Correlation Matrix ทำให้ทราบว่าไม่มีตัวแปรอิสระที่มีค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระสูงกว่า 0.8 แสดงว่าไม่มีตัวแปรที่ส่งผลต่อสหสัมพันธ์ในระดับที่รุนแรง (Multicollinearity)

สร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยนำตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรที่ผ่านการทดสอบปัญหา Multicollinearity มาสร้างเป็นสมการดังนี้

$$FYP = a + b_1RATE + b_2BSI + b_3CPI + b_4M + b_5SET$$

คำนวณหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยการทำให้ Multiple Regression ด้วยวิธี Enter และตรวจสอบความน่าเชื่อถือทางสถิติของสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยสถิติทดสอบ F-Test และ T-Test โดยผลลัพธ์ที่ได้นำมาเขียนเป็นสมการดังนี้

$$\begin{aligned} \text{FYP} = & -76.58205 - 0.069536\text{RATE} + 1.065708\text{BSI} + 2.569624\text{CPI} \\ & \quad \quad \quad (-0.083265) \quad (3.302373)^* \quad (1.234940) \\ & + 0.594361\text{M} - 0.144076\text{SET} \\ & \quad \quad \quad (7.845469)** \quad (-1.623021) \end{aligned}$$

หมายเหตุ	ค่าในวงเล็บ	หมายถึง	ค่า T-Statistic
*		หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ 0.05
**		หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ 0.01

โดยมีค่า	F-Statistic	=	15.24962 (ค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.00)
	R-squared	=	0.472862
	Adjusted R-squared	=	0.441854
	Durbin-Watson	=	1.433277
	N	=	91

จากข้อมูลสรุปได้ว่าการใช้สถิติทดสอบ F-Stat ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของทั้งสมการ ผลการคำนวณจะได้ค่า $F = 15.24962$ $R\text{-squared} = 0.472862$ และได้ค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.00 ซึ่งค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้นั้นน้อยกว่า 0.01 จึงส่งผลให้ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 : ไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) แต่จะยอมรับสมมติฐานรอง H_1 : ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หลังจากนั้นจะใช้ T-Statistic ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละคู่โดยตัวแปรตาม คือ เบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) และตัว

แปรอิสระ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงินM2 (M) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ทดสอบปัญหา Autocorrelation โดยใช้สถิติทดสอบของ Durbin-Watson จากการเปิดตาราง Durbin-Watson ที่มีค่า n เท่ากับ 91 และค่า k เท่ากับ 6 จะได้ค่า $d_L = 1.518$ $d_U = 1.801$ ดังนั้นค่า Durbin-Watson ที่จะไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ต้องอยู่ในช่วงระหว่าง d_U ถึง $4 - 1.801$ คือ $1.801 - 2.199$ โดยค่า Durbin-Watson ที่ได้จากการคำนวณมีค่า 1.433277 อยู่ในช่วงที่เกิดปัญหา Autocorrelation

แก้ไขปัญหา Autocorrelation โดยการเพิ่ม Autoregressive ลำดับชั้นที่ 1 หรือที่เรียกว่า AR(1) เข้าไปในสมการที่จะใช้ในการทำ Multiple Regression โดยผลลัพธ์ที่ได้นำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{FYP} = & -72.96274 - 0.534130\text{RATE} + 0.876945\text{BSI} + 2.785758\text{CPI} \\ & \quad \quad \quad (-0.482857) \quad (2.316211)^* \quad (1.102958) \\ & + 0.575553\text{M} - 0.068097\text{SET} \\ & \quad \quad \quad (5.745760)** \quad (-0.596741) \end{aligned}$$

หมายเหตุ	ค่าในวงเล็บ	หมายถึง	ค่า T-Statistic
*		หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ 0.05
**		หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ 0.01

โดยมีค่า	F-Statistic	=	15.33671 (ค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.00)
	R-squared	=	0.525769
	Adjusted R-squared	=	0.491488
	Durbin-Watson	=	2.058578
	N	=	91

จากข้อมูลสรุปได้ว่าการใช้สถิติทดสอบ F-Stat ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของทั้งสมการ ผลการคำนวณจะได้ค่า $F = 15.33671$ $R\text{-squared} = 0.525769$ และได้ค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.00 ซึ่งค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้นั้นน้อยกว่า 0.01 จึงส่งผลให้ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 : ไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) แต่จะยอมรับสมมติฐานรอง H_1 : ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หลังจากนั้นจะใช้ T-Statistic ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระที่ละคู่โดยตัวแปรตาม คือ เบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) และตัวแปรอิสระ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงิน M2 (M) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ทดสอบปัญหา Autocorrelation โดยใช้สถิติทดสอบของ Durbin-Watson จากการเปิดตาราง Durbin-Watson ที่มีค่า n เท่ากับ 91 และค่า k เท่ากับ 6 จะได้ค่า $d_L = 1.518$ $d_U = 1.801$ ดังนั้นค่า Durbin-Watson ที่จะไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ต้องอยู่ในช่วงระหว่าง d_U ถึง $4 - 1.801$ คือ $1.801 - 2.199$ โดยค่า Durbin-Watson ที่ได้จากการคำนวณมีค่า 2.058578 อยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหา Autocorrelation

จากข้อมูลต่างๆที่คำนวณออกมาได้ สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรต่างๆที่อยู่ในสมการสามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) โดยตัวแปรที่มีนัยสำคัญมีทั้งหมด 2 ตัวแปร คือ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ปริมาณเงิน M2 (M) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทั้งหมด 3 ตัวแปร ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) โดยสามารถอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรได้ดังนี้

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.876945 สามารถอธิบายได้ว่าดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เพิ่มขึ้น 1 จุด จะทำให้เบี่ยงแปรผันกำไรของบริษัท ไทย

ประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพิ่มขึ้น 8.76945 ล้านบาท ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปริมาณเงินM2 (M) มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.575553 สามารถอธิบายได้ว่าปริมาณ
เงินM2 (M) เพิ่มขึ้น 1 แสนล้านบาท จะทำให้เบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต
จำกัด (FYP) เพิ่มขึ้น 5.75553 ล้านบาท ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันเป็นไปตาม
สมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ทำการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปริมาณเงิน M2 (M) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เพื่อศึกษาว่ามีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ในปี พ.ศ. 2546 ถึงปี พ.ศ. 2553 หรือไม่ ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดโดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 จากผลการวิเคราะห์ในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธี Enter สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 5 สรุปค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	สมมติฐาน
RATE	-	-
BSI	0.876**	✓
CPI	-	-
M	0.575*	✓
SET	-	-

- หมายเหตุ
- * หมายถึง ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01
 - ** หมายถึง ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05
 - ✓ หมายถึง ความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับสมมติฐาน

จากตัวแปรอิสระทั้งหมดหากพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่น 99% จะพบว่า มี ปริมาณเงินM2 (M) เพียง 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) อย่างมีนัยสำคัญ หากพิจารณาด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95% จะพบว่า มี ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เพียง 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) สำหรับค่า Durbin-Watson ซึ่งเท่ากับ 2.058578 พบว่าไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ทำให้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมการได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 พบว่าตัวแปรต่างๆ ได้ให้ผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) และมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับสมมติฐาน

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI)

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ เป็นเครื่องมือหนึ่งในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าทางเศรษฐกิจ บ่งบอกความมั่นใจในการดำเนินกิจการ การลงทุน การบริโภค เนื่องจากบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทประกันชีวิตที่มีผลิตภัณฑ์การออม การลงทุน การป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนของชีวิต และการวางแผนการเงินในอนาคต ดังนั้นดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจจะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันกับเบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เมื่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้เบี่ยงแปรผันกันภายในของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและทฤษฎีการลงทุนของ จีรัตัน สังข์แก้ว (2540)

ปริมาณเงินM2 (M)

ปริมาณเงินM2 หรือปริมาณเงินในความหมายกว้าง (Broad Money) หมายถึงปริมาณเงินที่หมุนในมือประชาชน ประกอบด้วย ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ เงินฝากเพื่อเรียก เงินฝากประจำ และเงินฝากออมทรัพย์ เป็นปัจจัยที่แสดงถึงปริมาณเงินในมือประชาชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันกับเบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เมื่อปริมาณเงินM2 (M) เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้เบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและแนวคิดสถาบันการเงินของ ประโชค ชุมพล (2532)

ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อเบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE)

จากการศึกษา พบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ไม่มีผลกับเบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพราะประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวแทนประกันชีวิต แม้บริษัทประกันชีวิต จะให้ผลตอบแทนมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็จะเลือกออมเงินในธนาคารพาณิชย์มากกว่าบริษัทประกันชีวิต และประชาชนจะซื้อประกันชีวิตเพราะความมั่นคงในอนาคต รวมทั้งในช่วงปีที่ทำการศึกษารัฐบาลเพิ่มเบี่ยงประกันชีวิตที่จะนำไปลดหย่อนภาษีเป็น 100,000 บาท ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี (RATE) ไม่มีผลกับเบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิต วัฒนาบรรจงกุล (2549) ที่ผลการศึกษาค้นพบว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ เป็นตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเบี่ยงประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกันชีวิต

ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)

จากการศึกษา พบว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ไม่มีผลกับเบี่ยงประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพราะดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เป็นดัชนีที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาของสินค้า (ขายปลีก) และบริการที่ใช้ในการบริโภค เป็นดัชนีที่บ่งบอกเงินเฟ้อได้เป็นอย่างดี เมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยก็มักจะสูงขึ้นตามเพื่อลดการขยายตัวของ

เศรษฐกิจ ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่ก็จะจับจ่ายใช้สอยน้อยลง โดยเก็บเงินสดไว้ในธนาคารพาณิชย์เพราะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงขึ้น แม้บริษัทประกันชีวิตจะให้ผลตอบแทนมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็จะเลือกออมเงินในธนาคารพาณิชย์มากกว่าบริษัทประกันชีวิต ส่งผลให้ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ไม่มีผลกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ ณ นคร (2546) ที่ผลการศึกษาพบว่าอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับปริมาณการซื้อประกันชีวิตของคนไทย

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

จากการศึกษา พบว่า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ไม่มีผลกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) เพราะการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนจากสถาบันการเงิน การลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ และการลงทุนจากนักลงทุนรายใหญ่ที่มีเงินทุนสูง มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ตลอดเวลา ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มาก ผลตอบแทนที่ได้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงในราคาของหลักทรัพย์ ซึ่งจะแตกต่างกับการลงทุนในบริษัทประกันชีวิต ที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ให้ผลตอบแทนที่แน่นอนตลอดตามสัญญากรมธรรม์ และมีความเสี่ยงต่ำ ประชาชนส่วนใหญ่จะซื้อประกันชีวิตเพราะต้องการลดความเสี่ยงจะเกิดขึ้นกับตัวเองและครอบครัวทั้งด้านสุขภาพ การสูญเสีย รวมทั้งการสร้างความมั่นคงในอนาคต ส่งผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ไม่มีผลกับเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP)

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งนี้

ในการศึกษารั้งนี้ทำให้ทราบว่าดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) ปริมาณเงิน M2 (M) มีอิทธิพลต่อเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (FYP) ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารฝ่ายขายมีความรู้ความเข้าใจในปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ มากขึ้น และใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการประกอบธุรกิจในสภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ที่จะทำให้องค์กรมีความได้เปรียบในการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

ในการศึกษาค้างนี้จะใช้ข้อมูลทางเศรษฐกิจเท่านั้น ควรทำการศึกษาค้างด้านอื่น เช่น จำนวนตัวแทนประกันชีวิต จำนวนประชากร อัตราการเสียชีวิตของประชากร การโฆษณาของบริษัท จำนวนสาขาของบริษัทประกันชีวิต เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2540. "การลงทุน". กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2553. ข้อมูลสถิติ (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.bot.or.th>

ธีร์รุทธิ ดำรงเรืองทรัพย์ . 2550. "การประกันชีวิต". คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด. 2553. ข้อมูลบริษัท (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.thailife.com>

ประโชค ชุมพล. 2532. "สถาบันการเงิน". คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มาลินี เชษฐโชติศักดิ์. 2534. "ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตในประเทศไทย".

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัลย์ภรณ์ อัดตะนันท์. 2547. "อุปทาน". ภาควิชาเศรษฐศาสตร์. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิจิต วัฒนาบรรจงกุล. 2549. "ปัจจัยที่มีผลต่อเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของบริษัทประกัน ชีวิต ในประเทศไทย". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศราวุธ ณ นคร. 2546. "ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการซื้อประกันชีวิตของคนไทย". สารนิพนธ์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. 2553. ข้อมูลสถิติ (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.price.moc.go.th>

สันติ วิริยะรังสฤษฎ์. 2546. "เจาะลึกกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ 11 CEO รางวัล SET AWARDS". พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การเงินธนาคาร.

อนุสรณ์ ธรรมใจ. 2547. "พลวัตเศรษฐกิจ". กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงข้อมูลตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ

Peroid	FYP	RATE	BSI	CPI	M	SET
ก.ค. 2553	49.58862	2	51.6	101.3	67.0898	37.001
มิ.ย. 2553	41.83193	2	50.3	101.2	67.44902	36.132
พ.ค. 2553	28.53038	2	51.8	101.2	67.6478	36.455
เม.ย. 2553	26.51813	2	46.7	101.6	67.53759	37.463
มี.ค. 2553	30.85488	2	49.5	102	68.13724	40.382
ก.พ. 2553	32.4817	1.25	49.5	101.6	67.89337	46.182
ม.ค. 2553	37.77564	1.25	48.2	101.6	68.15861	48.411
ธ.ค. 2552	52.03648	1.25	49	102.1	68.55082	53.771
พ.ย. 2552	41.93932	1.25	49.4	102	68.7485	57.898
ต.ค. 2552	41.30177	1	50.8	102.1	69.08188	63.945
ก.ย. 2552	40.36201	1	51.1	102.2	70.37122	64.603
ส.ค. 2552	41.49221	1	52.5	102.3	70.62321	77.215
ก.ค. 2552	36.86019	1	50.4	102.6	71.51604	69.89
มิ.ย. 2552	38.61695	1	50.4	103.4	71.93916	71.63
พ.ค. 2552	46.13197	1	50.9	103.6	72.17432	64.73
เม.ย. 2552	25.99559	1	50.2	104.1	73.11111	64.815
มี.ค. 2552	33.42	1	49.7	104.5	73.21453	64.105
ก.พ. 2552	32.98955	1	49.5	104.7	72.38006	64.664
ม.ค. 2552	32.84199	1	48.3	104.8	73.40362	63.67
ธ.ค. 2551	27.84594	1	46.6	105.3	73.49312	62.459
พ.ย. 2551	33.30527	1	47.5	105.7	73.80276	64.467
ต.ค. 2551	30.60336	1	47.4	105.7	74.16781	62.816
ก.ย. 2551	31.03409	1	48.2	105.3	74.82921	65.673

Peroid	FYP	RATE	BSI	CPI	M	SET
ส.ค. 2551	47.37645	1	48.4	105.3	74.71427	66.81
ก.ค. 2551	32.2135	1	48.5	105.4	75.49685	70.191
มิ.ย. 2551	29.60738	1	47.1	106	76.05551	74.155
พ.ค. 2551	34.3743	1	46.4	106.9	75.64577	68.149
เม.ย. 2551	28.19435	1	46.2	107.8	75.73975	65.888
มี.ค. 2551	32.1715	1.25	46.6	108.4	75.84914	66.755
ก.พ. 2551	32.31077	1.75	45.2	108.7	75.40229	67.55
ม.ค. 2551	28.79951	2	44.2	110.4	76.17994	67.567
ธ.ค. 2550	36.24502	2.75	44.1	111.2	76.74933	69.785
พ.ย. 2550	42.67714	2.75	44.3	112	77.39816	72.323
ต.ค. 2550	35.12374	3	45.1	112.3	77.51572	68.262
ก.ย. 2550	35.45366	3	45.5	111.5	78.7879	66.775
ส.ค. 2550	41.07203	3.5	45.9	111.4	79.26921	71.373
ก.ค. 2550	39.48785	4	45.2	111.6	81.13019	76.263
มิ.ย. 2550	39.86343	4	45	111.9	81.4737	74.405
พ.ค. 2550	44.45141	4.25	44.8	113	82.11938	73.325
เม.ย. 2550	35.63151	4.75	43.5	114.3	82.8149	76.829
มี.ค. 2550	34.89203	4.75	43.8	115.1	83.48131	70.943
ก.พ. 2550	35.898	4.75	43.7	115.1	82.42379	67.813
ม.ค. 2550	36.00132	4.75	43.1	115.3	83.26335	69.149
ธ.ค. 2549	40.07697	5.25	43	115.4	83.97801	69.09
พ.ย. 2549	36.35291	5.25	43.5	115	84.05273	68.61
ต.ค. 2549	38.6138	5	44.6	115.5	84.39277	72.246
ก.ย. 2549	39.34935	5	45.7	115.4	85.79081	73.906
ส.ค. 2549	38.0091	5	45	115.3	85.73377	67.984
ก.ค. 2549	42.09897	5	43.9	115	86.8047	65.404
มิ.ย. 2549	40.81262	4.5	42.9	114.5	88.18334	67.713

Peroid	FYP	RATE	BSI	CPI	M	SET
พ.ค. 2549	40.49028	3.75	43.6	115.3	88.90318	67.371
เม.ย. 2549	41.99719	3	39.3	116.4	89.47299	69.916
มี.ค. 2549	39.47401	2.5	44	117.3	90.18406	73.74
ก.พ. 2549	40.87086	2.5	43	117.3	89.07713	77.679
ม.ค. 2549	39.44326	2.38	40.7	117.3	90.11771	85.976
ธ.ค. 2548	43.30686	2.38	43.4	116.7	90.06493	81.321
พ.ย. 2548	43.15612	2.75	44.5	117.4	89.87676	84.55
ต.ค. 2548	43.40888	2.38	44.8	118.4	90.42183	90.728
ก.ย. 2548	42.60264	2.38	45.6	118.9	90.64702	84.644
ส.ค. 2548	63.02861	2.38	44.5	119	91.09468	85.81
ก.ค. 2548	40.31403	2.38	45.6	119.9	91.87093	78.423
มิ.ย. 2548	39.64091	2.38	44.8	120.7	93.23362	84.576
พ.ค. 2548	37.48689	2.38	47.3	121.4	93.93191	81.703
เม.ย. 2548	46.8173	2.38	43	123.6	94.21386	83.245
มี.ค. 2548	44.55355	2.5	43.9	126.2	94.33919	83.365
ก.พ. 2548	45.36454	3	40.9	127.7	92.96182	76.859
ม.ค. 2548	46.41753	3	41.5	128.1	92.72924	67.632
ธ.ค. 2547	45.23668	3	40.7	124.2	93.98207	68.444
พ.ย. 2547	44.30419	3	41	124.5	94.09979	59.654
ต.ค. 2547	49.90448	3	38.3	123	95.21639	41.653
ก.ย. 2547	40.83824	3	34.4	121.5	97.26816	40.184
ส.ค. 2547	64.3943	2	36.9	119.5	99.44331	44.996
ก.ค. 2547	35.37021	1.75	36.3	102.1	100.4513	43.769
มิ.ย. 2547	42.83561	1.75	37.4	103.1	102.0388	43.152
พ.ค. 2547	46.94042	1	40	103.6	102.3288	43.15
เม.ย. 2547	41.00809	1	39.2	104.6	102.6539	49.169
มี.ค. 2547	46.80595	1	45.4	104.3	102.9854	56.041

Peroid	FYP	RATE	BSI	CPI	M	SET
ก.พ. 2547	46.30933	1	46.3	104.7	101.3374	59.748
ม.ค. 2547	53.57403	1	45	104.7	100.0412	62.4
ธ.ค. 2546	53.49744	1	46.1	105.1	101.0758	65.325
พ.ย. 2546	57.84765	1	49	105.3	101.1261	71.707
ต.ค. 2546	59.72345	1	50.3	105.5	101.8035	68.524
ก.ย. 2546	69.47511	1	49	105.8	103.4694	68.907
ส.ค. 2546	93.57068	1	50.4	105.7	106.1701	73.454
ก.ค. 2546	55.02458	1	50.4	106.29	106.0217	69.655
มิ.ย. 2546	58.23076	0.75	51.3	106.88	106.8452	72.137
พ.ค. 2546	50.67865	0.75	55.7	107.13	108.5559	78.798
เม.ย. 2546	35.82343	0.75	46	107.66	108.3183	76.351
มี.ค. 2546	46.56048	0.75	49.9	107.87	110.0146	75.043
ก.พ. 2546	55.83171	0.75	52.1	108.15	108.4641	79.731
ม.ค. 2546	56.86959	1.25	50.4	108.32	108.8711	85.583

ภาคผนวก ข

การประมวลผลการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression)

Dependent Variable: Y

Method: Least Squares

Date: 01/19/11 Time: 18:13

Sample: 1 91

Included observations: 91

	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-76.58205	30.51749	-2.509448	0.0140
X1	-0.069536	0.835116	-0.083265	0.9338
X2	1.065708	0.322710	3.302373	0.0014
X3	2.569624	2.080768	1.234940	0.2203
X4	0.594361	0.075758	7.845469	0.0000
X5	-0.144076	0.088770	-1.623021	0.1083
R-squared	0.472862	Mean dependent var		41.98401
Adjusted R-squared	0.441854	S.D. dependent var		10.34522
S.E. of regression	7.728827	Akaike info criterion		6.991451
Sum squared resid	5077.455	Schwarz criterion		7.157002
Log likelihood	-312.1110	Hannan-Quinn criter.		7.058241
F-statistic	15.24962	Durbin-Watson stat		1.433277
Prob(F-statistic)	0.000000			

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) แก้ปัญหา Durbin-Watson โดยใช้ Function AR(1)

Dependent Variable: Y

Method: Least Squares

Date: 01/19/11 Time: 16:30

Sample (adjusted): 2 91

Included observations: 90 after adjustments

Convergence achieved after 7 iterations

	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-72.96274	35.21383	-2.071991	0.0414
X1	-0.534130	1.106187	-0.482857	0.6305
X2	0.876945	0.378612	2.316211	0.0230
X3	2.785758	2.525716	1.102958	0.2732
X4	0.575553	0.100170	5.745760	0.0000
X5	-0.068097	0.114115	-0.596741	0.5523
AR(1)	0.291256	0.106354	2.738554	0.0076
R-squared	0.525769	Mean dependent var		41.89952
Adjusted R-squared	0.491488	S.D. dependent var		10.37155
S.E. of regression	7.395958	Akaike info criterion		6.914331
Sum squared resid	4540.117	Schwarz criterion		7.108761
Log likelihood	-304.1449	Hannan-Quinn criter.		6.992736
F-statistic	15.33671	Durbin-Watson stat		2.058578
Prob(F-statistic)	0.000000			
Inverted AR Roots	.29			

ประวัติผู้ศึกษา

นายเฉลิมพล จันทร์ทอง เกิดเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2526 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เมื่อปีการศึกษา 2549 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ประสบการณ์ทำงาน บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 จนถึงปัจจุบัน